

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: NOVEMBERSTEMNING (1870)

Citation: Drachmann, Holger: "NOVEMBERSTEMNING (1870)", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-workid63364/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

NOVEMBERSTEMNING (1870)

Dagen er graa; en Taage dækker Staden,
Som Sørgelørdag den over Byen hænger;
Føden i Galoschen sjasker om paa Gaden;
Kulde og Klamhed igennem Frakken trænger.

Aftenen er trist. De høje Stjerner glimte
Kun sparsomt over Taget gennem Skyen;
Som en Kæmpe uden Hoved man akkurat kan skimte
Rurdetaarn . — Det regner! Op med Paraplyen!

Tiden er trist. En Gravluft slaar i Møde
Fra Bladet, som man sluger i Kaféen,
Der lugter overalt af saarede og døde;
Det er Høst i November — for Manden med Leen.

„Nyt! Er der nyt?“ — „Ja nyt for alle Munde,
Nyt fra Paris for Plebs og Optimater;
Æslerne er spist, man begynder nu paa Hunde,
Rusland tænder Piben ved de gamle Traktater.“

Tiden er snavs, og Prygl er nu paa Moden;
Ak, Aarhundreder er vi trængt tilbage.
Hvor tændes atter Aandens Lys paa Kloden?
Naar skal vi finde de genfødte Dage? —

Naar skal vi ... Stille, kom gaa med til Side,
Ser Du i Vinstuen Gasblusset tændes;
Kender Du Værtens Portvin den hvide?
Den kan løse Spørgsmaalet! — Ja saagu, kan hændes.

UDE OG HJEMME

Ude var der saa streng en Dyst,
Uvejret tog sine Tag med Skoven,
Stormen peb, saa det var en Lyst,
Og leged Tagfat med Voven.
Ude var der saa viid en Krig,
Der hang et Fugleskræmsel paa Pælen,